

ПАЛАЦ ГРАФА ХОДКЕВИЧА

Граф Олександр Ходкевич.

Ще у дитинстві, до 1939 року, іноді батько брав мене із собою у Млинів на ярмарок, який відбувався щовівторка на вулиці і майдані біля костелу, де тепер знаходяться будинок районної держадміністрації і кінотеатр.

Проїжджаючи мимо садиби графа Ходкевича, по-дитячому заздрісно мильувався парком, поділенним каналом на північну і південну частини, які були з'єднані двома перехідними мостами. Зачаровувався і чудовими двома двоповерховими будинками з симетрично розміщеними вікнами на стінах обох поверхів, портиками з трикутними фронтонами, вхідними дверима посередині, світло-коричневого кольору стінами, білими карнізами та пілястрами. Привертав увагу гарно доглянутий парк, де росли різноманітні породи дерев, кущів, багато квітів. А по парку гордо гуляли з розпущеніми, як циганська спідниця, хвостами з райдужним пір'ям, павичі. Південна сторона садиби була обнесена муреною огорожею, штукартурка якої у багатьох місцях носила сліди куль і осколків снарядів першої світової війни. Це пригнічувало дитяче сприймання красivoї садиби.

Під час війни палац над Іквою був зруйнований, а у повоєнні роки муровані стіни остаточно розібрали, як і пілт вздовж садиби.

з південної сторони. Де-хто з млинівчан з цегли зруйнованого палацу побудував собі добротний будинок і так матеріалізував загадку про цю прекрасну пам'ятку архітектури XVIII ст.

Мені ж не давало спокою бажання дізнатися про історію створення цього чарівного островця культури на південно-західній околиці Млинова.

На щастя, улітку 1999 р. вдалося ознайомитися з матеріалами книги Романа Афтанзі «Історія резиденцій на давніх окраїнах Речі Посполитої» (Вроцлав, 1944). Це гарно ілюстроване видання на польській мові про архітектурні пам'ятки Волинського воєводства, зокрема, про садибу графа Ходкевича у Млинові. Майже на сорока сторінках повідомляється про родовід графа Ходкевича, історію створення парку і будівель на території садиби, детальний опис їх. І зародилася думка ознайомити усіх, хто цікавиться історичним краєзнавством, з історією створення цієї чудової архітектури на південно-західній околиці Млинова.

Степан ВАЛЬЧУН.

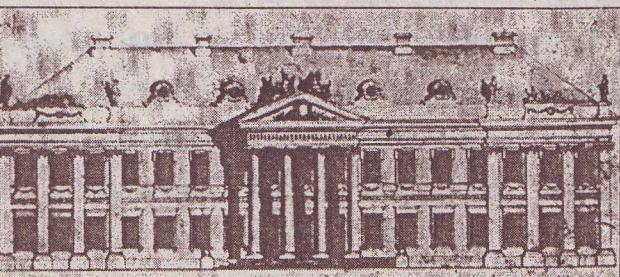
«З історичних джерел відомо, що на рубежі XV - XV ст. землі навколо Млинова належали якомусь Бобру Москвиціну. У нього не було нащадків. І після смерті Бобра землі його у 1508 р. король Зigmунт Старий подарував Якову Монтовтовичу, сину Михайла, що керував урядом намісника кременецького у 1508-1529 роках. Частина земель Яків Монтовтович придбав у Бобра за його життя. З жінкою Маргаритою Якубівною Яків мав два сина, Андрія і Івана, і дві дочки. У 1547 р. брати поділили батьківщину. Андрій отримав батьківські землі у Литві і на Волині. Івану дістались села Коблин, Підгайці, Аршичин, Озліїв, Млинів, Пекалів, Хорупань і Липа на Волині.

Від Яна Монтовтовича Пекалів, як й інші фільварки, дістався Вишневецьким, які вже раніше мали свою володіння в околиці. Історик-дослідник Юзеф Дунін-Карвицький твердить, що вже у 1506 р. Млинів перейшов у володіння Бігожа Ходкевича, каштеляна вілінського і гетьмана великого литовського як посаг Катерини з роду Вишневецьких. З інших джерел відомо, що Й Муравиця належала Вишневецьким. На підтвердження цього зсилаються на спогади місцевого населення тих часів, яке розповідало, що на пагорбі між Млиновом і

Муравицєю знаходилась зруйнована будова, яку називали руїною замку Вишневецьких.

Протягом XVII ст. і пізніше про Млинів нічого не згадується як резиденцію його володарів. Тільки на рубежі XVIII і XIX ст. став він відомий як садиба Людвіка з Жевуцьких Ходкевичів (1744-1816), вдови по Яну Миколаю (1738-1780), старості Жмудському. Фортuna Ходкевичів тоді була прихильною до них. Крім Млинова, Муравиці, Пекалова і Дорогостай в Луцьку му повіті їм належали володіння в інших повітах, зокрема, 36 фільварків у Чорнобилі, що знаходилися над ріками Вуж (Уж) і Пріп'ять, недалеко від Дніпра. Чорнобиль одержав староста Жмудський як спадщина по бабі Цецилії з Сапегів, вдові по Яну Каролю Ходкевичу.

(Продовження на 5 стор.)

Проект палацу, зроблений архітектором Шлегелем у 1785 р.

ПАЛАЦ ГРАФА ХОДКЕВИЧА

(Початок на 2 стор.)

Людвіка Ходкевич до-
купила у 1806 р. від Ради-
вилів чималий шмат ям-
польської землі над Горин-
ню і другий — антоновиць-
кий. Після своєї матері,
старостині Жмудської, ма-
єтність успадкував син її
Олександр граф Ходкевич (1776-1838), член Тимчасо-
вого уряду Литви у 1812 р.,
бригадний генерал, сена-
тор-каштелян Королівства
Польського, а крім цього -
письменник, хімік, технолог,
меценат і колекціонер
справ мистецьких, член
Товариства Приятелів Наук
у Варшаві, почесний член
Віленського університету,
Рільничого і Гальванічного
Товариства у Парижі, това-
риств мінералогії у Женеві
і Петербурзі, фармацевтич-
них у Вільні і Петербурзі.
Двічі одружувався. Вперше
на Терезі Кароліні Валев-
ській, з якою розвівся, вдру-
ге - з Франціскою Ксаве-
ріною Шченевською. Від
першої дружини мав два
сина - Яна Кароля і Мече-
слава, який народився у
Пекалові і був одружений
з Людвікою Єлізарівною,
дочкою Густава, маршалка
кіївської шляхти. Від дру-
гої дружини в Олександра
Ходкевича був син Боле-
слав, що оженився з Анною
Львівною, баронесою Вран-
гель, яка, ставши вдовою,
вийшла заміж за Михайла
Малинського, маршалка дуб-
енського. Неодружений
Ян Кароль одержав у спад-
щину від батька Ямполь,
Паньковичі і Варалів. А Бо-
леслав, який не залишив
нащадків, — Пекалів. Мече-
славу, офіцеру другого ка-
валерійського полку війсь-
ка польського, дісталось

млинівське володіння. Пі-
сля поранення у бою під
Ольшаною Горохівською
Мечеслав змушений був
емігрувати. А його володін-
ня дістались молодшому
синові Владиславові (на-
родився 1845 р., помер
1905 р. у Млинові), одру-
женому з Юлею Ледухів-
ською (1853-1919). Крім
Млинова одержав також
Чорнобиль, а по дядькові
Болеславу - Пекалів. Стар-
шому брату Владислава
Яну Каролю Густаву, який
був двічі одружений, дістас-
лись як посаг за першою
жінкою Новомалин з зам-
ком, за другою - Ямполь на
Волині і Петриків у Мозир-
ську. У Яна було тільки дві
дочки: Марія, що була заму-
жем за Юзефом графом
Косаківським і успадкувала
Ямполь, і Анна, яка була за-
мужем за Домініком Довга-
лем, і їй дістався Новома-
лин. Владислав граф Ход-
кевич мав троє дітей: Яна,
який не був одружений,
Мечеслава (1876-1933), одру-
женого з Феліцею гр.
Радван (1888-1977) і Со-
фію, неодруженну. Мече-
слав гр. Ходкевич успадку-
вав Млинів, Пекалів, Анто-
нівці і додав до цих воло-
дінь посаг - Городище біля
Луцька. Останнім володарем
Млинова і Пекалова був старший син Мечесла-
ва Криштоф Ходкевич (1912-1978), одружений з
Марією Комарницькою гра-
фінею С. (1914-1993). Мол-
одшому сину Адаму (на-
род. 1919 р.) заповідано
було Антьоновці, а дочці
Олександрі (р.н. - 1914 р.)
- Народище.

(Продовження в
наступному номері).